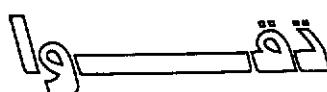

حسین حقانی زنجانی
مکتب افلاقی اسلام

مطالعه جوامع گذشته بخصوص جوامع ممالک
شرق و غرب مارا باین حقیقت رهمند می‌گردد
که جامعه، هنگامی واقعاً مترقی و پیشرفتی بوده،
شکوفا است که در تمام جهات سیاسی - اقتصادی
و کشاورزی - علمی و صنعتی و فرهنگی و اخلاقی
و اجتماعی رشد و پویائی و تحرک لازم را داشته
باشد وقتی این پویائی و تحرک پیدا می‌شود که
متصدیان این امور و مدیران و کارکنان و کارگزاران
وبالآخره دست اندر کاران امور مملکتی در جهت
سازندگی کشورهای خود، افرادی صالح و با
تفابوده بلزوم و نیک بودن عملی که انجام میدهند
معتقد بوده، نکرخیانت و خودسری در سند اشته
باشند و کاررا تنها برای خود و بمنظور درآمد و
منافع مادی خویشن انجام ندهند بلکه درجهت
رفاه جامعه و ترقی و تعالیٰ کشور و تأمین آرمانهای

**وق بول مسئولیت
در تمام زمینه‌ها**

اسلامی خود به تکاپو بینتند .
از اینروبا قاطعیت باید گفت که تقوا اجتماعی از کجا بفهمیم که یک فرد ، صالح و شایسته و با زیربنای همه امور اجرائی در تمام شئون مختلف مملکت تقوا است ؟ و صلاحیت تصدی عمل را دارد ؟
بوده ، اداره بهتر و نتیجه گیری کاملتر و حسن مجریان چرخ های یک اجتماع وقتی حاصل می شود که شرط اصلی آن که تقوا است در مجریان آن موجود باشد و گرنه هرقدر قانونی مترقب واید آل باشد

معنی تقوا از دیدگاه قرآن :
هرگز نتیجه مطلوب از آن گرفته نمی شود پس مسلمانان باید به این مسئله مهم توجه کنند که مترقبی بودن اسلام و کامل بودن قوانین آن، تنها «تقوا» بصورتهای مختلف و صیغه های گوناگون مار ابعاد و خوشبختی و پیشرفت مورد نظر در بکار رفته است ولکن تمام آنها در یکی از چهار معنای مرحله عینیت نمیرساند بلکه لازم است برای اثبات زیر استعمال شده است :

عملی بودن قوانین آن ، آنها در خارج بخوبی ۱ - خشیت (ترس) چنانکه در سوره حج پیاده کنند و هنگامی خوب پیاده می شود که مجریان وارد است (پایهای الذين آمنوا اتقوا ربکم - ای آن افرادی کاردان و صالح بوده شرط تقوا را کسانیکه ایمان آورده اید از خدابت رسید) و در سوره واقعاً داشته باشند از این جهت اهمیت بررسی شعراء (اذقال لهم اخوه نوح الاتقون - بیاد آورید مسأله «تقوا» در درون انقلاب و سازندگی زمانی را که نوح خطاب به قوم خود گفت آیا از بخوبی واضح می گردد .

متأسفانه افراد صالح و مؤمن با انقلاب با خود ۲ - بمعنی عبادت و بندگی چنانکه در سوره را بدم کارنی دهنده حاضر بی قبول مسؤولیت کار و تحمل وارد است (. . . لا الله الا اانا ااتقون - عمل نیستند و آنها هم که حاضر بی قبول مسؤولیت معبودی جز من نیست پس مرابه هرستید) و در سوره هستند قدرت انجام کار و یا قاطعیت لازم را دارند و ۱۶ آیه (. . . افیگر انتم اتقو آیا جز خدار عبادت نمیتوانند در مقابل ماجراجویان و فرحت طلبان و افراد می کنند) و در سوره شعراء (قوم فرعون الایتقون - ناصالح ولی پر قدرت ، عرض اندام کنند و پستهای آیا قوم فرعون خدا را عبادت نمی کنند) .

حساس مملکتی را شغال نمایند و در نتیجه چه بسا ۳ - عدم عصیان چنانکه در سوره بقره وارد ممکن است انقلاب را به شکست بکشند و این است (. . . و ادخلو البيوت من ابوابها و شکست وقتی بصورت فاجعه در می آید که بهای اتفاق الله - به منزلها از طریق درهای آن وارد اسلام و بنام اسلام صورت گیرد و اسلام را نارسا شوید و از اطاعت خدا رسیدیچی و عصیان نکنید) .

۴ - یکتا داشتن خداوند و اخلاص در عمل از اینرو موضع «تقوا» را در مسائل زیر چنانکه در سوره نساء می فرماید : (اتقوا الله - مورد بررسی قرار می دهیم)

۱ - ماهیت و معنی تقوا در قرآن و سنت
بعنی خدا را یکی قرار دهید) و در سوره حجرات وارد است : (او تلک الذين امتنع الله قلوبهم للتقوا - آنان کسانی هستند که خداوند دل های پیدا می شود ؟

آنان را برای توحید و اخلاص و یکتاگرائی قرار از آیات با تقواشدن انسان را به تشخیص عقل داده است) و در سورة حج می فرماید : (...فانها احالة می کند چنانکه می فرماید : (الاتقون - من تقوی القلوب یعنی این اعمال و شعائر اسلامی آیاتایسته نیست تقوار اپیشه خود سازید). بخوبی همانا از اخلاص دلها ناشی شده است) . (۱) استفاده می شود که تقوایک عمل ارادی و اختیاری و در کتب لغات نیز نظیر این معانی گفته شده است و در خمیر ما به هر انسانی ، حالت پیش گرفتن است مثل اینکه « اتفاق » بمعنای پرهیز کردن و راه تقوا و عمل صالح وصالح بودن از بد و خلقت ترسیدن خوبیتمن را به شدت از چیز زیان آور و قرار داده شده است چنانکه در سورة « الشمس » می فرماید : (... فالهمها فجورها و تقوامها - حفظ کردن و نگاهداشتن .

تفوا در دین اجتناب و دوری کردن از کارهای خداوند بتفوس بشر هاطریق پیروی از فجور و بدیها است که موجب زوال و ازبین رفتن دین و یا ضعف و تقوا و نیکی های یعنی برآه بدافتدان و یا بطريق رشد و مستی آن و سبب عقوبت و عذاب دنیا و آخرت افتادن را الهام کرده و آنرا در ذات هر انسانی بودیمه انسان و یا محروم شدن از فیوضات و برخورداری گذارده است) متنها اگر انسان در ایت تقدیر و اندیشه از درجات آخرت می گردد .
تفوا به معنی پارسانی و پرهیز کاری و یک نوع صحیح و درست را بکار انداز و مصالح عمل صالح احتراز و پرهیز کردن است و اگر بخدا نسبت داده و مفاسد عمل بد و زشت را خوب و را انداز کرده باهم شود معنایش دوری جستن از عذاب الهی است و بالتبته به سنجید عقل او بطور جزم اورا بسوی نیکی و عمل این معنی وقتی تحقق می پذیرد که آدمی و اهراضایت صالح و تقوا راهنمایی می کند و طریق حق و حقیقت و خشنودی اورا بدهیم با فرمان بردن اوامر برایش روشن خواهد شد .

خدای تعالی و شکر گذاری نعمت های او و این پس راه تقوا رفتن راه اختیاری انسان است کلمه در قرآن ۱۷ بار آمده است . (۲) چنانکه طریق ضلالت و گمراهی را پیمودن و آلوهه بفساد و خیانت و رشتی بودن نیز بدلست خود بشرانجام

* * *

از مطالعه قرآن و کتب لغت و اخبار وارد در وارد ، گمراهی و ضلالت بخداوند نسبت داده شده این باب بخوبی در می یابیم که تقوا یک حالت است منافاتی با گفته بالا که از قرآن نقل کردیم نفسانی است و یک نوع حالت بازدارندگی و عملی ندارد زیرا خداوند بندگانی را که باختیار خود است اختیاری و عوامل مختلفی از قبیل اراده و راه گمراهی را منتخب می کند و طریق فجور را عزم و تصمیم و ملاحظه مصالح دنیوی و اخروی و پیش می گیرند بحال خود و اگذار می کند و همین ایمان بخداوند و معرفت او و سایر عواملی که در معنای گمراه کردن خداوند می باشد .

آینده به برخی از آنها اشاره خواهد شد را انسان پدید فجور چنانکه از آیه بالا بخوبی استفاده می شود در مقابل تقوایکار برده شده است و معنی فجور حالت می آید .

واز آنجا که خداوند در برخی از آیات امری تقوا نفسانی میل بگناه و تبهکاری است و لواینکه بجهاتی می کند میشل (اتقو اللہ) و از آنجا که در موارد متعددی از قبیل ملاحظه مردم و غیر آن ، گناهی ازا و نزد

مردم نمایان نشده باشد ولکن چون خمیر مایه هر انسانی قرار داده است و انسانها با شناخت مسیر بدکاری در او وجود دارد و تزکیه روحی انجام حق ، اختیاردارند خود را در جاده تقوای قرار داده نگرفته است با فراهم شدن زمینه گناه مرتكب آن از گناه و فساد و فجور دور بباشند و یا مسیر فجور و می گردند چنین کسانی هر گز تقوای دارند و جزو متقین گناه و عصیان را در پیش گیرند .

نمیستند و از این جهت در آیه دیگر ملاحظه می کنیم آری اگر هدایت را بمعنی اندختن در جاده حق ... ام نجعل المتقین كالفحجار - هر گز متقین را یا ناحق و سیردادن دریکی از دو مسیر متضاد باشد مثل بدکاران قرار نمی دهیم - سوره ۳۸ آیه ۲۸) نه تنها اینکار برخداوند جایز نیست بلکه اصولاً با متقین در مقابل فجار قرار گرفته در دو صفت هدف خلقت و آفرینش و مساله امتحان و آزمایش متضاد با یکدیگر قرار دارند و دارای آثار خارجی و بشرنیز ناساز گار است ، از اینرو در قرآن کریم این روحی متضادی نیز می باشند بطوری که متقین در آیه شریفه : (او قَوْلُ لِوَانَ اللَّهِ هَدَانِي لَكُنْتَ مِنْ رُوزْ قِيَامَتِ دُرْجَوْرِ رَحْمَتِ الْهَسِيْرِ قَرَارُ مِنْ كِيرَنْدِ المَتْقِينِ... يَامِيْ كَوِيدِ اَكْرَخَدَا مِرَاهَدَيِتِ مِنْ كَرَدِ، چنانکه مجرمین و فجادر در دوزخ معذب می باشند^(۳)) همانا چزو پرهیز کاران بودم سوره زمر آیه ۵۷) تذکر این نکته نیز لازم است که اختیاری بودن بقرينه کلمه «لو» که برای امتناع می باشد بصراحت تقوای منافاتی با این ندارد که تقوای در اثر هدایت و دلالت دارد که هدایت خدا بمعنی اندختن خدا بمنه و راهنمائی پروردگار بپیدا می شود یعنی خدامسیر و را در خط متقین ، محال می باشد .

جاده حق را انسانها نشان داده و میل به هر یک از دو طرف (تقوای فجور) در زوایای نفس و خمیر مایه

لزوم دفاع از مومن

پیامبر اسلام (ص) فرمود

مَنْ أَذْلَلَ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْتَهِ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَنْصُرَهُ أَذْلَلُهُ
عَلَىٰ رَوْسَ الْأَشْهَادِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

اگر مومنی را پیش کسی خوار کند و او توانای کمک به اورا داشته باشد و اورا یاری نکند خداوند در روز قیامت اورا پیش همگان خوار می کند .

نحوی الفصله ص ۷۶

۱ - قاموس القرآن ص ۴۹۴

۲ - نشر طوبی

۳ - سوره ۱۹ آیه ۸۵